

253 Ayarsız Zamanlar

– Necmi Yaprak · 21 Haziran 2010

Öyle bir zaman olur da
Ne düşündüğünü bilemezsin
Evden çıkar salarsın beynini sokağa
Beynin de hükmedemez ayaklarına
Bomboş bakarsın yanından geçenlere
Serseri mayın gibi dolaşırsın
Bırakırsın kendini zamana
Nereye varırsa varsın

Hiç bir zaman kendi isteğine göre
Ayarlayamazsın zamanı
Mutlaka birilerine takılırsın
Bir iki laf muhabbet
Bilemezsin ne işe yaradığını
Bir bakmışsın yine akşam olmuş
Ayakların bir türlü gitmek istemez
Bomboş duvarların arasına

Nereye gideceksin
Mecburen tutarsın evin yolunu
Kapıyı açar açmaz
Boram boram içerinin sıcaklığı
Yüzünü yalar geçer
Hemen açarsın pencereleri
Sanki çare olacak
Esinti yok ki
Dışarının yalazı
Dolaşır bütün damarlarında

Yarı baygın uzanırsın balkona
Bir uyku girse gözüme
Sanki her şeyden kurtulacaksın

Hadi biraz kitap okuyayım bari
Ya da televizyonda bir sinema

Olmadı birkaç satır karalamalısın
O da canını sıkır

Yine sabah olacak haberin var mı
Kalkıp işe gideceksin
Bitkin argın giyinirsin
Oh be işe gidiyorum
Birilerine bir faydam olacak
Helalinden ekmek parası kazanacaksın

Sırasıyla gelir artık çeşitli olaylar
Bakarsın içeriğine
Hiç birinde tutulur yanı yok
Milletin akli da karışmış
Ne anlattırsan anlat
Sarhoşun mektubu okunur mu
Boşa kürek çekersin

İçinden bir ah çekersin
Ne insanlar var be
Babasını tanımayan
Kucağında iki aylık yavrusu olan kadını döven
Cebinde parası yok ama her akşam içen
Kanı beş para etmeyen

Yahu ben nereye gideyim
Ne yaparsan yap kaçamazsın
Her halde bu benim kaderim
Devam et yine sen
Başkalarının zamanında gezmeye
Bu işin sırrında vardır bir hikmet
Kalbin birileri için atsın
Kendinden vazgeçemezsin
Mutlaka birine faydan olur elbet
Hala nefes alırsın
Yeter ki yaradana şükret 21.06.2010